

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie **L. J.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 27 lipca 2021 r.,
zażaleń obrońcy i skazanego na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału Karnego
Odwoławczego Sądu Okręgowego w P. z dnia 14 czerwca 2021r., o odmowie
przyjęcia kasacji,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w P. wyrokiem z dnia 5 lutego 2021r., sygn.akt IV Ka (...),
utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w R. z dnia 4 listopada 2020r., sygn.akt
II K (...), którym L. J. został skazany za czyn z art. 226 § 1 k.k. na karę 100 stawek
dziennych grzywny w wysokości po 10 zł każda.

Kasację od tego wyroku wywiódł obrońca skazanego podnosząc w niej
zarzuty obrazy przepisów prawa procesowego, tj. art. 5 § 1 k.p.k., art. 92 k.p.k., art.
410 k.p.k., art. 424 k.p.k. oraz art. 433 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. w zw. z art.
457 § 3 k.p.k.

Zarządzeniem z dnia 14 czerwca 2021r. Przewodniczący Wydziału Karnego
Odwoławczego Sądu Okręgowego w P. odmówił przyjęcia kasacji wobec jej
niedopuszczalności z mocy ustawy.

Zażalenia na powyższe zarządzenie złożyli obrońca oraz skazany.
Obrońca skazanego w zażaleniu podniósł zarzut naruszenia przepisów

postępowania, które mogło mieć wpływ na jego treść, a to art. 519 k.p.k. oraz art. 523 § 1 k.p.k. poprzez bezzasadne przyjęcie, iż kasacja w przedmiotowej sprawie jest niedopuszczalna z mocy samego prawa.

W konkluzji wniósł o zmianę zarządzenia i przyjęcie kasacji lub uchylenie zarządzenia.

Skazany w osobistym zażaleniu podniósł, że zarzuty kasacyjne są w dalszym ciągu aktualne.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenia skazanego i jego obrońcy nie są zasadne i tym samym nie zasługują na uwzględnienie wobec ich oczywistej bezzasadności.

Z treści art. 523 § 2 k.p.k. wynika wprost, że kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na **karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania**. Ograniczenie w przywołanym paragrafie nie dotyczy kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 (§ 4 pkt 1 art. 523 k.p.k.). Oznacza to, że wobec skazania L. J. na karę grzywny - takie prawomocne rozstrzygnięcie zapadło w rozważanej sprawie - w kasacji wniesionej przez stronę na korzyść oskarżonego dopuszczalne jest podniesienie zarzutu opartego wyłącznie o naruszenie przepisu art. 439 k.p.k., a więc wskazanie na zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej. Takiego zarzutu w kasacji nie postawiono.

Prezes sądu (przewodniczący wydziału), do którego wniesiono kasację, jest zobowiązany, zgodnie z dyspozycją art. 530 § 2 k.p.k., do dokonania jej kontroli formalnej, a w razie stwierdzenia, że zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 120 § 2 lub art. 429 § 1 k.p.k., albo gdy kasację oparto na innych powodach niż wskazane w art. 523 § 1 k.p.k., do odmowy jej przyjęcia. Wywiedziona przez obrońcę skazanego kasacja jest niedopuszczalna z mocy ustawy, albowiem nie oparto jej na uchybieniach wymienionych w art. 439 k.p.k. Wobec powyższego zarządzenie o odmowie jej przyjęcia jako niedopuszczalnej z mocy ustawy, jest zasadne.

Kierując się powyższym, orzeczono jak na wstępie.

